

Offentlig høring - anvendelsen af sprog i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer

Åben høring - 23/07/2018

Offentlig høring - anvendelsen af sprog i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer [1]

Baggrund

Sproget er det vigtigste element i, hvordan vi kommunikerer. Den Europæiske Union - med 28 medlemsstater, 24 officielle sprog og over 500 millioner borgere - er forpligtet til at respektere og bevare den sproglige mangfoldighed som en del af vores kulturarv. Denne forpligtelse er udtrykkeligt fastlagt i EU's traktater [2] og i EU's charter om grundlæggende rettigheder [3].

De sprog, EU's institutioner anvender til at kommunikere med offentligheden, har derfor stor betydning. Der er etableret forskellige specifikke sproglige rettigheder på dette område. EU's borgere kan skrive til alle EU-institutionerne på et officielt sprog efter eget valg og har ret til at få et svar på samme sprog [4]. Alle EU-love skal offentliggøres på alle officielle sprog, så det er mere sandsynligt, at offentligheden forstår de love, der gælder. I andre tilfælde har EU-institutionerne en vis frihed, når det gælder, hvilke sprog der skal anvendes i bestemte situationer. Hvordan de udøver denne frihed, er et spørgsmål om god forvaltning.

Antallet af officielle sprog er steget fra fire (i 1958) til 24 sprog i dag. Dette stiller EU's offentlige administration over for mange udfordringer. Øgede omkostninger til oversættelse, langsommere beslutningstagning og uoverensstemmelser mellem forskellige sprogversioner hører til de oftest nævnte praktiske vanskeligheder, der opstår. Det hævdes, at den sproglige mangfoldighed og den sproglige ligestilling ikke behøver være absolutte, og at de skal forenes med administrativ effektivitet og budgetbegrænsninger.

Da mange EU-borgere kun taler ét officielt sprog (eller et begrænset antal officielle sprog) [5], indskrænkes borgernes evne til at interagere med EU's institutioner, når anvendelsen af officielle sprog begrænses. Det er vigtigt at sikre, at eventuelle begrænsninger i anvendelsen af sprog er forholdsmæssige og rimelige. EU's institutioner og -organer bør f.eks. nøje overveje de situationer, hvor det er acceptabelt at kommunikere eller drive virksomhed på kun et enkelt eller nogle få officielle sprog.

Ombudsmanden har i de senere år undersøgt sprogpolitikkerne i nogle enkelte EU-institutioner. En af de konklusioner der blev draget var, at det er legitimt for EU's institutioner at begrænse brugen af sprog i interne meddelelser og dokumenter [6]. En anden konklusion var, at det er legitimt at anvende sproglige begrænsninger i administrative procedurer med eksterne interessenter, f.eks. i offentlige udbud og indkaldelser af forslag,

hvor EU interagerer med en begrænset gruppe interessenter. Ombudsmanden konstaterer dog, at der er store forskelle mellem forskellige institutioner: På nuværende tidspunkt varer de sproglige begrænsninger og eventuelle regler for dem fra den ene EU-institution til den anden. Når der mangler klare regler og en ordentlig begrundelse for at anvende ordninger med begrænsning af sprog, er det ikke overraskende, at offentligheden kan blive forvirret.

Et særligt problemområde vedrører, hvordan sprogene anvendes på institutionernes websider, som hører til de første informationskilder for personer, der interesserer sig for EU's politikker og programmer. Det lader til, at hver EU-institution selv beslutter, om dets EU-websted skal oversættes (og, i så fald, hvilke dele af det og til hvilke sprog). Hvis websiderne ikke er tilgængelige på alle officielle sprog, vil det antagelig være vanskeligt eller umuligt for en stor del af offentligheden at få adgang til information.

Et andet problematisk område er offentlige høringer, der har til formål at indsamle offentlighedens holdninger til nye politikker eller mulige lovforslag. Eventuelle sproglige begrænsninger i disse offentlige høringer må antages at gøre det meget sværere for personer at bidrage til sådanne høringer.

Opfordring til at fremsætte bemærkninger

Ombudsmanden ønsker at fremme en diskussion om, hvordan EU-institutionerne bedst kan kommunikere med offentligheden på en måde, der afspejler en acceptabel balance mellem nødvendigheden af at respektere og støtte den sproglige mangfoldighed på den ene side og administrative og budgetmæssige begrænsninger på den anden side.

For at sætte gang i denne diskussion opfordrer ombudsmanden offentligheden til at besvare følgende spørgsmål:

I. Regler og praksis for sproglige begrænsninger

1. Der er ingen gennemsigtighed (og kun få formelle regler for), hvordan de forskellige dele af EU's administration gør oplysninger tilgængelige på de forskellige officielle EU-sprog. Hertil hører f.eks. kriterier for, hvilket sprog eller hvilke sprog der skal anvendes i bestemte sammenhænge. Hvordan kan disse mangler udbedres? Hvilke andre kriterier bør der eventuelt anvendes?

2. Bør hver EU-institution have en sprogpolitik, og hvad bør i så fald indgå i en sprogpolitik? Bør sådanne sprogpolitikker offentliggøres på institutionernes websider? Hvor detaljeret bør en sådan politik være med hensyn til konkrete tilfælde, hvor der kun kan vælges et begrænset antal sprog?

3. Bør hver institution have en politik for, under hvilke omstændigheder den kan levere oversættelser af oplysninger eller dokumenter på anmodning? Hvordan kan en sådan politik i så fald udformes, så man undgår urimelige omkostninger?

II. EU's websteder

4. Hvilke generelle sprogprincipper bør der gælde for EU-institutionernes websteder? Hvilke dele af EU's websteder mener du, der navnlig bør være tilgængelige på alle eller mange EU-sprog?

5. Ville det være nyttigt, at resuméer af vigtige spørgsmål offentliggøres på alle eller mange officielle sprog?

6. Er det under visse omstændigheder acceptabelt, at materiale stilles til rådighed på få sprog og ikke alle officielle sprog? Hvilke kriterier bør i så fald anvendes for at afgøre, hvordan disse sprog vælges (f.eks. størrelsen af den befolkning, der taler det pågældende sprog, den sproglige mangfoldighed i befolkningen osv...)?

III. Offentlige høringer

7. I april 2017 vedtog Europa-Kommissionen nye interne regler om, at dokumenter vedrørende offentlige høringer om "prioriterede initiativer" i Kommissionens årlige arbejdsprogram skal offentliggøres på alle EU's officielle sprog. Alle andre offentlige høringer skal gøres tilgængelige mindst på engelsk, fransk og tysk. Offentlige høringer af "bred offentlig interesse" bør gøres tilgængelige på yderligere sprog. Derudover skal "høringssider eller et resumé heraf oversættes til alle EU's officielle sprog".

Mener du, at denne politik har den rette balance mellem behovet for at respektere og støtte på den ene side den sproglige mangfoldighed og på den ene side administrative og budgetmæssige begrænsninger? Er dette en type politik, som med rimelighed kan indføres af andre EU-institutioner?

IV. Andet

8. Den eneste specifikke lovgivning om EU-administrationens anvendelse af sprog stammer fra 1958 [7], da der var seks medlemsstater og fire officielle sprog. Mener du, at det ville være nyttigt med ny lovgivning under de nuværende omstændigheder? Eller mener du, at sprogspørgsmål bedst håndteres uden for detaljerede juridiske rammer?

9. En stigning i mængden af oplysninger og dokumenter, der udgives på alle EU-sprog, medfører meromkostninger til oversættelse. Hvordan foreslår du, at disse meromkostninger dækkes? Fra andre steder i EU's budget? Som øremærket ekstrafinansiering fra de enkelte involverede medlemsstater? På andre måder?

10. I hvilket omfang kan der anvendes teknologi til at levere oversættelser mellem de forskellige EU-sprog? I det omfang "maskinoversættelser" måske ikke altid er helt korrekte, er

dette en acceptabel pris at betale for, at oversættelser af dokumenter stilles til rådighed hurtigere og billigere, end det ellers ville være tilfældet?

Indsendelse af bidrag

Fristen for indsendelse af bemærkninger er den **30. september 2018**.

Vi foretrækker, at du bruger onlineformularen . Hvis du ikke har mulighed for at bruge onlineformularen, kan du sende dit bidrag per email , igennem vores almindelige kontaktformular, eller per post til:

Den Europæiske Ombudsmand, 1 avenue du Président Robert Schuman, CS 30403, F - 67001 Strasbourg Cedex, Frankrig

Angiv tydeligt "høring vedrørende anvendelsen af sprog - SI/98/2018/TE" i begyndelsen af dit bidrag.

Bidrag kan fremsendes på et hvilket som helst af de 24 officielle EU-sprog.

Ombudsmanden har til hensigt at gøre disse bidrag tilgængelige på sin hjemmeside. Fysiske personer, som i overensstemmelse med forordning 45/2001 om beskyttelse af personoplysninger [8] ikke ønsker deres navn offentliggjort, skal oplyse ombudsmanden herom.

Ønsker du yderligere oplysninger, bedes du kontakte Tanja Ehnert, som er ombudsmandens medarbejder (Tlf: +322 284 67 68).

[1] I det følgende blot kaldet "EU-institutioner".

[2] Artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

[3] Artikel 21 og 22 i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

[4] Artikel 20, stk. 2, og artikel 24 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 41, stk. 4, i EU's charter om grundlæggende rettigheder.

[5] Et overblik over EU-borgeres sprogskundskaber findes i Europa-Parlamentets undersøgelse: *European Strategy for Multilingualism: Benefits and Costs* (en europæisk strategi for flersprogethed: fordele og omkostninger) (2016), s. 8, som er tilgængelig på: [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/573460/IPOL_STU\(2016\)573460_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2016/573460/IPOL_STU(2016)573460_EN.pdf)

[6] Artikel 6 i forordning 1/1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område, EFT 1958 017, s. 385 (forordning 1/1958).

[7] Forordning 1/1958.

[8] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1. Se også:
<http://www.ombudsman.europa.eu/da/resources/dataprotection/home.faces> .